

החל מרחלת על כל העולם

איך לזכות

בשטיפת דיצפה

גלינג'גלינג. הטלפון מצלצל. מי על הקו? קוראים לי רוזיטל נרב, אני מנהלת משרד-הכריות לפניים ופגיוות. כיום ראשון אני עורכת ערב מיוחד לרווקים אולי תכתבי עליי"

רוזיטל נרב
ספונג'ה והצלפות

פילפלים הודיים - ביודיש

לזובין ("זובי כייבי") מהמטה יש, כמו להרבה כייבים, הרגלים קבועים. יכול להיות שמוצאו הודי. אך באופיו ובכושר ההישרדות הוא גאליציאנר.

זובי כייבי הוא כייבי-החיבה שלו בפי מכיריו ומוקיריו כבר הרבה-הרבה שנים — כערך מאותה התקופה שבה ייסד עם עוד כמה גליציאים — כמו סינחם צוקרמן, דניאל בירנבוים ויצחק פרלמן — את המאפיה הישראלית בעולם המוסיקה.

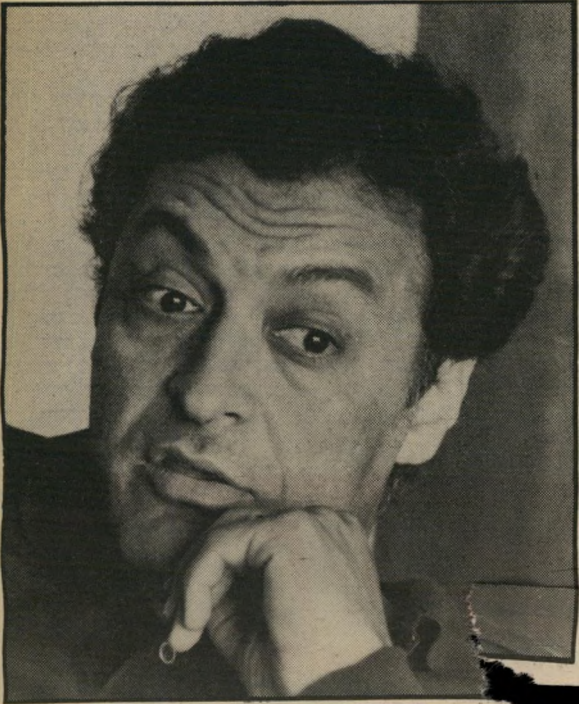
לימים הצטרפו עוד אחד או שניים למאפיה, אך כבודם של האבות המייסדים של המיסדר נשמר מכל.

בכל תזמורת חשובה בעולם דוברים את שפת המקום — אנגלית, צרפתית, איטלקית, גרמנית. וכשפה שניה לכל אלה — יידיש. מיטב הגננים בתזמורות העולם הם גליציאים כמוהו. כדי שלא ירמו אותו מאחורי גבו, למד גם זובי יידיש. הוא לא מדבר באופן שוטף, לא בצורות. אך הוא מבין מצויין. ושמעתי שאומרים שהוא אוהב יידיש, בעיקר כשהוא שומע בריחה עסיסית.

זובי הוא גם פריק של כושר גופני, עושה תרגילי יוגה וכושר כל יום. בכל מקום שאליו הוא מגיע, הוא דואג לעיסוי טוב, למרחץ הגון ועוד דברים טובים. בכיסו הוא נושא כמות סבירה של פילפונים חריפים. שאותם הוא מגדל בגנו בקליפורניה, ובכל מקום שבו הוא אוכל — והוא אינרטי עם שבאנינים — הוא מוציא קצת פילפל מהכיס ומתבל את האוכל לפי טעמו.

כשזובי מגיע ארצה, שמרים עבור סוויטה בקומה ה-17 של כשהמיוזודות נפרקות, נשמעות הפיקות בדלת — הרא מחזרותיו הרבות מגיעה.

לגליציאי יש הצלחה לא נורמלית עם נשים. אחת באה, הולכת, והאחרת תופסת מייד את מקומה. רק בשבוע שעבר הוא עזב את ישראל אחרי שלושה שבועות, שבהם פתח את הקונצרטים של העונה עם הפילהרמונית. אבל היסקרטיביות אצלו היא העיקרון החשוב ביותר. הוא לא יראה ולא יופיע עם מחזרת בפומבי. כשהוא לוקח אותן לקונצרט, הוא לא מפגין

זובין מהמטה
דיסקרטיות

לראוה את הקשר. היא תשב בין מאיני הקונצרט, ואולי הוא יעיף בה מבט בשעת מחיאות-הכפיים. כשייצא לסעוד ידאג שתהיה איתם חברה נוספת, כאמצעי-הסוואה.

מה פיתאום? ממתני אני כותבת על דברים כאלה?

אפילו במוסף של הארץ כתבו עליי. דודו אורן ישב אצלי שלושה ימים במישרה, וערך כתבה על שלושה עמודים.

הסכמתי, איך אפשר לסרב לנימוקים כאלה? גולדתי בכפר סבא, היא סיפרה. אבא טכנאי. אמא ואני עברנו אצל הלנה (עמרם) שבע שנים. היום השיטות של הלנה מיושנות. היא שירכה שידוכים, אני מכירה הכריות.

באים אלי כל מיני אנשים, גרושים, רווקים, נשואים, שנשותיהם גירשו אותם מהבית, סארי-מוזיקסטים, כולם.

איני מחטטת. לא איכפת לי מי הם ומה הם. רוצים להכיר משהו או משהי — ואני מכירה להם. באים מוזיקסטים, שרוצים שיכו אותם ויתעללו בהם. המין לא חשוב. אם את רוצה אני יכולה לשלוח לך אחד כזה. הוא יעשה לך ספונג'ה, ירחץ את הכלים, ינקה את הבית. אלא שמדי פעם את צריכה להצליף בו קצת.

בחיי. אפילו אל-על, הבדק, ואגד. הזמינו אצלי מקומות לעובדיהם, שיוכלו לקחת חלק במיפגש ביום ראשון.

מועמדים בלי סיגנון

ישראל זה לא אמריקה, ואמריקה זה לא ישראל. אומנם, לאחרונה רצו להפוך אותנו באופן רישמי לסוחרים כדולארים, אבל מסתבר שבני-תיים זה לא זה.

באמריקה, כל מועמד מטפל בשיניו לפני הבחירות, ועושה גם אי-אלה תיקונים פלסטיים. אם אפשר. אצלנו רק שיימעיין פרס שיפץ את עצמו לאחרונה. כי החיוך חשוב.

אשתו של המועמד חייבת להיראות זוהרת, והמישפחה אידאלית, כי אם הבית רקוב — אז כטח משהו לא בסדר אצלו.

בארץ אף אשת מועמד לראשות-עירייה לא היתה מוכנה לעשות שום מאמץ מיוחד עבור בעלה.

זוורה להט לא הולכת לחוגייה-הבית שבהם מופיע בעלה. אשתו של דוב בן-מאיר, לילי, ילידת אורוגווי, לא עשתה שום דיאטה לקראת הבחירות, ותרומתה הגדולה היתה ניסוח כרוז לקהילת תושבי דרום-אמריקה, המוכרת לה.

ואילו וילנה, אשתו של מורדכי וירשובסקי — לה זה בכלל לא היה מתאים. היא הרי קרובה של הכנר המהולל אייזיק שטרן. זה קרה אחרי שהביאה את בת-הדודה לקונצרט שלו כהיכל-התרבות. ובת-הדודה, ורדה, לחצה את ידו ועוררה את סקרנותו של אייזיק, כשהודיעה שאת היר שלחצה את ידו לא תרחץ שבוע. אחרי שבוע נישאו.

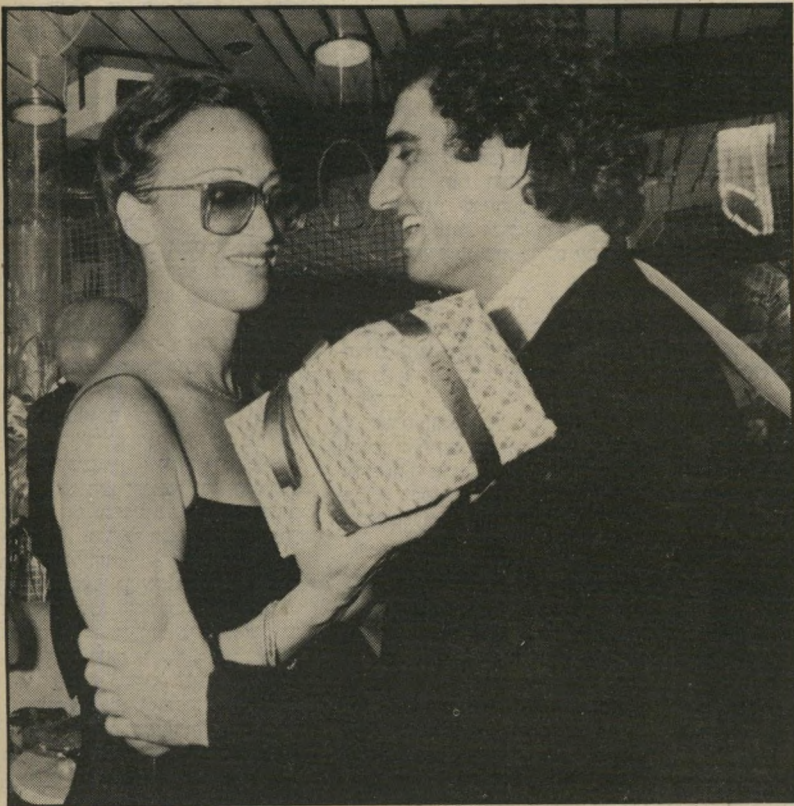
ואילו אשתו של טדי קולק מעולם לא השתתפה בשום מסע-בחירות. מה, היא צריכה לחטוף מכות, כמו אלה שקיבלו בעלה? היא מחכה בבית.

לא נעים

כיום הראשון נשמעו בבית-המישפט טענות-יהם ההרדיות של גיל ושולמית קיסרי. זהו שלב נוסף במילחמה המתנהלת בין ווג העיתונאים מזה כמה שנים — למעשה, מאז חזרתם ארצה מפאריס, שם שימש גיל ככתב מעריב במשך כמה שנים.

גיל הוא בנו של עורכו ובעלו הראשון של העולם הזה, אורי קיסרי המנוח. האב סימל תמיד את הג'נטלמן המושלם מהאסכולה הישנה. ספוג תרבות אירופית, בעיקר צרפתית. על אורי קיסרי לא הייתם קוראים אצלי במרדור. לא הוא. השבוע דן בית-הדין בצ'רמניקה ומני, האוסר על שולמית להיכנס בכוח לדירתם

ואילו אייבי נתן, לו לא מחכה אשה בבית. אפילו את בתו ונכרתו הוא אינו רואה, ולצילומי-הפירסום שלו נעזר בילדתה של תזונאית-חברה.

שולמית קיסרי וידיד
מי לקח ממי ספרים?

הכנים לעשות זאת. גיל מכיש וטוען, ששולמית לקחה מדירתו בעת הכניסה בכוח לדירה ספרים שלו, וכי נעלמו מהדירה 123 דולר. שולמית טוענת, שלא היא לקחה, וכי לא היו דברים מעולם, ומעירה כי גם לאמו של גיל יש מפתחות לדירה...

בקיצור, מי שנקלע לסביבתם, נזקק לקובע-פלדה.

לוא יכולתי, הייתי מושיבה את השניים בחדר נעול, שיישרו את ההרורים. אין יציאה מהחדר עד להסכמת הדדי. אתם חושבים שזה נעים לכתוב על קולגים?

המשותפת — אחרי שדירה חלופית נשכרה עבורה, נוסף על דמי-המוזנות המשולמים עליידי גיל.

גיל טוען, ששולמית פרצה לדירה בכוח, בעזרת מסגר, אחרי שהחליף את המנעולים. שולמית טוענת, שהיתה רשאית לעשות זאת. שולמית טוענת שגיל התאכזר אליה נפשית.

השופט חיים אילת, ששמע את הצדדים, טוען שאין קיים מושג כזה בחוק הישראלי — התאכזרות נפשית.

ספרים בצרפתית השייכים לה, או ששלה את אחד